

Prava duhovnost

Kaj v resnici pomeni biti »prebujen«?

povzeto po predstavitvi Marka Passia

april 2023

:blaž

Viri

Street-Wise Spirituality: What Does It Truly Mean to Be “Awake”?

(<https://odysee.com/@woeih:e/Mark-Passio-Presentation-Street-Wise-Spirituality-2014-05-31:d?src=embed&t=1.386984>)

Besedo »prebujen« danes pogosto slišimo, vendar se ta izraz v »new« age-skupnostih velikokrat uporablja za psevdoduhovnost. Kaj torej biti »prebujen« pomeni v resnici?

1. Biti »prebujen« pomeni imeti okultno znanje in razumeti, da ima to znanje svetlo in temno stran.

Beseda »okulten« pride iz latinskega pridevnika *occultus*, ki pomeni skrit/prikrit in okultno znanje je skrito znanje. Gre za znanje, ki ga ima manjšina na vrhu piramide. Okultno znanje sestoji iz male arkane oz. mikrokozmičnega/notranjega sveta (védenja o sebi ter o človeški psihi in njenem delovanju) in velike arkane oz. makrokozmičnega/zunanjega sveta (védenja o naravnem zakonu in fizikalnih vedah). To znanje ni samo svetlo ali samo temno in od zavesti tistega, ki ga uporablja, je odvisno, ali ga bo uporabil za dobro ali zlo. Temni okultisti so okultno znanje namenoma skrili zato, da so ustvarili razliko v moči med sabo, ki to znanje imajo, in med nevednimi množicami. Svetli okultisti so okultno znanje skrili zato, da so v drakonskih časih preprečili njegovo popolno izkoreninjenje ali da so preprečili, da bi padlo v roke temnim okultistom, ki bi ga uporabili za sebične motive. Svetli okultisti so ljudje, ki znanje deokultirajo – posredujejo drugim – saj razumejo, kako pomembno ga je deliti.

2. Biti »prebujen« pomeni vedeti, da je resnica ena, objektivna in večna ter da obstaja neodvisno od našega načina dojemanja sveta.

Resnica je objektivna, torej ne temelji na našem načinu dojemanja sveta, temveč obstaja neodvisno od njega. Resnica je to, kar je – to, kar se dogaja v sedanjosti, in tisto, kar se je zgodilo v preteklosti. Resnica je ena, ne obstaja moja resnica, tvoja resnica, njegova resnica itd. Predstavljajte si, da je resnica ravna črta in način dojemanja sveta valovanje, ki to črto seka. Višja kot je frekvenca posameznika oz. njegove zavesti, manjša je valovna dolžina valov in večkrat valovanje seka ravno črto. Naša naloga je, da svoj način dojemanja sveta poravnamo z resnico.

Ideologija, ki onemogoča poravnavo načina dojemanja sveta z resnico in ki je v porastu, je solipsizem. Beseda »solipsizem« pride iz latinskega pridevnika *solus*, ki pomeni sam, in latinskega zaimka *ipse*, ki pomeni sebe; »solipsizem« tako pomeni samo jaz, torej da se vse vrti okrog mene. Gre za ideologijo, v skladu s katero zagotovo obstaja le moj um in ni mogoče vedeti nič, kar obstaja zunaj njega. Solipsisti trdijo, da znanje ter objektivna resničnost ne obstajata in da ničesar o zunanjem svetu ni mogoče zares vedeti. Temni okultisti promovirajo to ideologijo skozi gibanje »new« age. Za temne okultiste je solipsizem greh, spodbujajo pa navadne ljudi, naj živimo v skladu z njim. Solipsizem je lažna religija in znak duhovnega otroštva. Ko opustimo bolno ideologijo solipsizma, pomeni, da smo na poti k odraslosti in duhovnemu razvoju. Resnično prebujeni ljudje razumejo, da je resnica objektivna in da jo je mogoče spoznati.

3. Biti »prebujen« pomeni poznati pravega sebe in razumeti, da smo z vsem povezani.

Zavest je sposobnost prepoznavanja vzorcev in pomena dogodkov znotraj (mikrokozmos) in zunaj sebe (makrokozmos). Zavest se izraža z mislimi (nevtralna sila), čustvi (ženska sila) in dejanji (moška sila).

Ljudje imamo tri vrste možganov:

- **Plazilski možgani** upravljajo dihanje, motorično delovanje, preživetveni mehanizem itd.
- **Sesalski možgani** omogočajo čustvene odzive.
- **Človeški možgani/Neokorteks** omogoča intuicijo, logiko, razmišljanje, sočutje, umetnost, ustvarjalnost itd.
 - Leva hemisfera omogoča logično in znanstveno razmišljanje.
 - Desna hemisfera omogoča čustva, intuicijo, sočutje, ustvarjalnost itd.

Če pri človeku prevladuje leva hemisfera možganov, se sesalski možgani izključijo, kar ga zakorenini v plazilske možgane, ki postanejo dominantni; tak človek ne pozna čustev, je sebičen in razvije osebnost na osnovi nadvlade ter nadzora nad drugimi – gre za mišljenje kot gospodar. Če pri človeku prevladuje desna hemisfera možganov, se plazilski možgani izključijo, kar ga zakorenini v sesalske možgane, ki postanejo dominantni; takemu človeku vladajo čustva in razvije osebnost na osnovi podrejenosti ter naivnosti (značilnost religij in gibanja »new« age) – gre za mišljenje kot suženj. Ko sta hemisferi v ravnovesju, nastane prava inteligenca (intelekt + ustvarjalnost). Ljudje mislijo, da sta besedi »intelekt« in »inteligenca« sopomenki, a to je daleč od resnice. Pri intelektu sodeluje le leva možganska hemisfera in intelektualno razviti ljudje so zelo pametni, a ne resnično inteligentni, za kar morata biti obe hemisferi enako razviti. Vladarji sveta hočejo svet gospodarjev (ljudi, pri katerih prevladuje leva hemisfera možganov) in svet sužnjev (ljudi, pri katerih prevladuje desna hemisfera možganov).

Večina ljudi je ujeta v miselni razkol:

Če prevladuje leva hemisfera (intelekt), to vodi v:	Če prevladuje desna hemisfera (intuicija), to vodi v:
nepopustljiv skepticizem (človek noče sprejeti dokazov)	naivnost
sprejemanje lažne (uradne) »znanosti« kot religije	slepo vero
ateizem	verski ekstremizem
avtoritarnost in mišljenje kot gospodar	mišljenje kot suženj
solipsizem	solipsizem

moralni relativizem	občutek nevrednosti
družbeni darvinizem	sovražstvo do sebe
evgeniko	slepo izvrševanje ukazov

Miselni razkol vodi v razkol pogleda na svet:

naključnost:	determinizem:
vesolje je nesreča	vse nadzoruje bog
stvarnik ne obstaja, narava je mrtva in v njej ni višje inteligence	vsi dogodki so vnaprej določeni
naravni zakon ne obstaja	svobodna volja ne obstaja
namen obstoja je, da nadaljuje obstoj (preživetje je najvišja težnja)	ker vse nadzoruje bog, spremembe niso mogoče in dejanja niso smiselna
značilnost ateizma, lažne (uradne) »znanosti«, totalitarizma in mišljenja kot gospodar	značilnost verskega ekstremizma in mišljenja kot suženj

Do resnice pridemo, ko sta možganski hemisferi v ravnovesju; takrat se združita deterministična komponenta (naravni zakon) in naključnostna komponenta (svobodna volja).

Pravi jaz razume in spoštuje individualno suverenost in suverenost vseh bitij; razume naravni zakon ter si vedno in povsod prizadeva živeti v harmoniji z njim; razume ne-dualizem (gre za usklajenost misli, čustev in dejanj – da tako kot misliš, tako čutiš in tako ravnaš); razume, se zavzema za in deluje v smeri resnične svobode; njegov pogled na svet odseva razumevanje, da nismo ločeni od drugih; ne deluje v miselnem razkolu in se ne istoveti z egom; si prizadeva zrušiti institucionalizirane sisteme prepričanj, ki zavirajo napredovanje zavesti; se ukvarja z zmanjšanjem trpljenja za vsa bitja. Lažni jaz ne razume individualne suverenosti in suverenosti vseh bitij; ne razume naravnega zakona in zaradi nevednosti živi v nasprotju z njim; živi v dualizmu (neusklajenosti misli, čustev in dejanj); si sploh ne more predstavljati prave svobode in išče le nadzor nad drugimi; ima napačen pogled na svet (da je vse med sabo ločeno); deluje v miselnem razkolu in se istoveti z egom; sprejema in utrjuje institucionalizirane sisteme prepričanj, ki zavirajo napredovanje zavesti; mu je vseeno za trpljenje drugih; razmišlja le o sebi in morda še o bližnjih.

Človeška narava ni niti dobra niti slaba. Človeka je mogoče sprogramirati, tako kot računalnik. Človek deluje po istem principu kot računalnik – če grejo smeti v njega (v obliki vzgoje), pridejo

smeti tudi iz njega (v obliki obnašanja). Če ima človek slab format datotečnega sistema (pogoji v formativnih (prvih šestih) letih življenja), slab operacijski sistem (kultura) in slabe programe (zmotna ali trdna dogmatska prepričanja), bo tudi izpis (obnašanje) na zaslonu (življenju) slabo. Obnašanje je torej v veliki meri odvisno od programiranja uma – kakovosti informacij, ki jih človek vanj sprejme. Smo pa ljudje istočasno tudi programer in lahko spremenimo kodo – tukaj vstopi v igro svobodna volja, saj se sami odločimo, kaj bomo sprejeli vase (v svoje telo in um).

4. Biti »prebujen« pomeni vedeti, da obstajata fizična in duhovna resničnost in da nima ena prednosti pred drugo.

Gre za ne-dualizem duha in materije. Na eni strani so znanstveni materialisti, ki pravijo, da je materija primarna in da duh ne obstaja, na drugi pa gibanje »new« age ter religije, ki govorijo, da je duh primaren in ta svet nepomemben. Gre za neuravnovešena pogleda na svet: prvi se pojavi pri ljudeh, pri katerih prevladuje leva hemisfera možganov, drugi pa pri ljudeh, pri katerih prevladuje desna hemisfera. Biti »prebujen« pomeni biti duh v mesu – smo duhovna bitja, ki imajo izkušnjo v materialnem svetu. Duh in materija nista dualistična in ločena oz. podrejena eden drugemu, temveč enakovredna.

Sicer je res, da je na najvišji ravni resničnosti materija iluzija, vendar to še ne pomeni, da lahko zavračamo, kar se na svetu dogaja. Izkušnje, ki jih pridobimo in iz katerih se v tem svetu učimo, so še kako resnične in glede na to, da je naša izkušnja suženjstvo in trpljenje, jo je treba spremeniti. Obstaja namreč razlika med nečim dobrim in nečim slabim. Ne gre »le za izkušnjo«, kot pravijo pripadniki gibanja »new« age, temveč za izkušnjo, pri kateri imamo besedo. Kar se na svetu dogaja, je še kako pomembno.

5. Biti »prebujen« pomeni, da se ne istovetimo z egom in da nanj nismo navezani.

Istovetenje z egom pomeni, da se istovetimo z vlogo, ki jo igramo v materialnem svetu (družbeni status, država, odnosi, poklic, služba itd.). Smo zavest, ki ima te izkušnje. Če se istovetimo z vlogami, postanemo nanje navezani, kar oteži spremembe. Navezanost na ego nam preprečuje, da bi si priznali, da smo se zmotili, in je vzrok za to, da nismo sposobni sprejeti novih informacij. Gre za silo, ki deluje skozi strah in ki nas drži v nevednosti ter umskem zaporu z dvema načinoma razmišljanja: »Zagotovo se ne motim glede tega, kar mislim, da vem.« (versko razmišljanje, nepopustljiv skepticizem) in »Nočem vedeti.«

6. Biti »prebujen« pomeni uporabljati presojo.

Gibanje »new« age uči, da ni dobro uporabljati presoje in o stvareh soditi. Vsi, ki govorijo, naj ne presojamo, so prevaranti. Presoja je sposobnost razlikovanja med resničnostjo in iluzijo oz. sposobnost prepoznavanja resnice. Če ne presojamo, izgubimo filter in tako kot otrok do šestega

leta sprejemamo vse. Če ljudem rečemo, naj presoje ne uporabljajo, je tako, kot če bi jim rekli, naj na računalniku izključijo procesor in protivirusno programsko opremo. Presoja omogoča učinkovito obdelovanje informacij, filtracijo netočnosti, osmislevanje stvari in sprejemanje natančnih odločitev o tem, kateri način ukrepanja vodi v izboljšanje naše izkušnje. S pomočjo presoje diagnosticiramo, kaj trenutno delamo narobe, da lahko pridemo do znanja, kako težave rešiti. Beseda »diagnoza« pride iz grškega predloga *dia*, ki pomeni s/z oz. s pomočjo, in grškega samostalnika *gnosis*, ki pomeni znanje; »diagnoza« tako pomeni z znanjem rešiti vzrok.

Kako je zgrajena resničnost:

1. **znanje:** Dostopne informacije, ki sestavljajo potencialno znanje, se lahko zbere, predela, razume in na njih gradi.
2. **razumevanje:** Postopki odločanja, ki se odvijajo v umu, temeljijo na dostopnih informacijah.
3. **modrost:** Modrost je tisto, kar z novim znanjem/novimi informacijami naredimo. Gre za obnašanje oz. delovanje (uporabo novega znanja).
4. **ustvarjen rezultat:** Stanje, ki se manifestira v družbi, je skupni seštevek obnašanja vseh ljudi (red ali kaos).

7. Biti »prebujen« pomeni biti umsko osvobojen VSEH lažnih religij.

Beseda »religija« pride iz latinskega glagola *religare*, ki pomeni vezati/zadrževati/onemogočati napredovanje. (Lažna) Religija je sistem nadzora, ki temelji na dogmatskih prepričanjih in ki zadržuje napredovanje zavesti. Dokler so ljudje navezani na religije in ne bodo spremenili misli, se ne bo spremenilo njihovo obnašanje in posledično tudi ne manifestirana resničnost. Izraz »religija« obsega kulturne religije (budizem, daoizem, hinduizem, islam, judaizem, krščanstvo itd.), gibanje »new« age, vlado oz. »oblast«, lažno (uradno) »znanost« in denar (največja in najmočnejša religija na svetu, ki je v ozadju vseh ostalih religij).

Kako deluje dialektika s pomočjo nadzora uma:

vlada:	kulturne religije in »new« age:
deluje skozi levo hemisfero in zatire desno (vlada temelji na zmotnemu dogmatskemu prepričanju, da imajo določeni ljudje »oblast«, kar jim daje posebne »pravice«, ki jih drugi nimamo)	delujejo skozi desno hemisfero in zatirejo levo (če se odpovem svobodni volji in osebni odgovornosti za pravilno ravnanje, me bo rešilo božanstvo, guru, skrivnostna sila, vesoljci ali vlada)
neravnovesje v levi hemisferi ustvari psihopatska nagnjenja, kar vodi v prepričanje, da imajo določeni ljudje »pravico«, da z nasiljem vladajo drugim	neravnovesje v desni hemisferi ustvari slepo sprejemanje in skupinsko razmišljanje, kar vodi v stanje, ko smo se pripravljeni podrediti »oblasti«

Ko združimo dialektiko (lažno »izbiro«, ki ljudi vodi tja, kamor jih hočeš peljati od začetka) vlade in religije, dobimo popolnoma neuravnovešen in zaslužnjen um. Rešitev je v ravnovesju med levo in desno možgansko hemisfero. Ko so posamezne enote zavesti v stanju neravnovesja, to po načelu korespondence ustvari svet v neravnovesju.

8. Biti »prebujen« pomeni vedeti, da »negativno« oz. »slabo« znanje ne obstaja in da zavestno ignoriranje resničnosti vedno prinese negativne posledice.

Živimo v post-apokaliptičnih časih. Beseda »apokalipsa« pride iz grške predpone *apo*, ki pomeni stran od/odstraniti, in grškega glagola *calyptein*, ki pomeni prekriti/prikriti; »apokalipsa« tako pomeni razkriti in pravo znanje je bilo razkrito ter je dostopno vsakomur. Stvar je v tem, da ljudje to znanje zavračajo.

Če ignoriramo negativno, ker se zaradi njega počutimo nelagodno, je to zagotovilo, da bomo dobili še več negativnega. Resničnost sicer lahko ignoriramo, ne moremo pa je ignorirati brez negativnih posledic. Zanimivo, da je človeško telo zasnovano tako, da če tiščiš glavo v pesek, si na kolenih z ritjo v zraku, čakajoč, da ga dobiš od zadaj. Če se osredotočimo na nekaj škodljivega in se začnemo njegovega obstoja zavedati, mu s tem še ne dajemo moči – gre za prevaro gibanja »new« age. Ko vidimo negativno tako, kot je, se lahko pripravimo na negativne vplive ali te vplive v celoti preprečimo (če vidimo, da prihaja tornado, lahko ukrepamo in se pred njim zaščitimo). Če človek zavrača bistvene informacije le zato, ker se zaradi njih počuti nelagodno, se zavestno odloči, da bo ostal v nevednosti.

Ljudje se moramo otresti čustvenega nadzora uma. Ljudje mislijo, da lahko zavestno ignorirajo sporočilo resnice samo zato, ker prihaja od glasnika ali na način, ki jim ni všeč. Gre za še eno prevaro gibanja »new« age – češ da če človeku ob soočenju z resnico postane nelagodno, to že ne more biti resnica. Če človeku glasnik ali način posredovanja resnice ni všeč, to ne spremeni dejstva, da je resnica še vedno resnica. Najlepši primer tega so izumetničeni moderatorji v uradnih medijih, ki so vedno lepo oblečeni in govorijo z mirnim glasom. Ali to avtomatsko pomeni, da govorijo resnico? Nikakor ne. Vse to je namenjeno čustvenemu nadzoru uma. Moderatorji lahko še tako trdijo, da je $2 + 2 = 5$, vendar je to še vedno laž, ne glede na to, kako so oblečeni in s kakšnim sladkim glasom govorijo. Tudi če je laž zavita v celofan, je še vedno laž.

9. Biti »prebujen« pomeni poznati vzroke, ki so pripeljali v trenutno stanje človeštva, in posledično rešitve, s pomočjo katerih ga lahko izboljšamo.

Vsaka posledica ima svoj vzrok in obratno; vse se zgodi v skladu z zakonom. Vzrok in posledico navadno ločujeta čas in prostor, zato težko prepoznamo povezavo med ravnanjem in stanjem, ki se manifestira v resničnosti.

- **Raven posledic** je fizični svet. Gre za sfero, kjer je manifestirana resničnost nastala kot posledica vzrokov. Raven posledic predstavlja tisto, kar se je že zgodilo, in moč za spremembe ni na tej ravni, saj se tisto ne more od-zgoditi. Človeška zavest je ujeta na ravni posledic, kar pomeni, da ljudje ne prepoznamo vzrokov, ki smo jih sprožili sami in ki so pripeljali do trpljenja, ki smo si ga povzročili sami.
- **Raven vzrokov** je umski svet. Preden se stvari manifestirajo v fizičnem svetu, morajo obstajati v umu. Ta raven predstavlja vzroke (Zakaj?), ki so osnova manifestiranih stvari in dogodkov in obstajajo pred njihovo manifestacijo. Moč za spremembe je na tej ravni. Če hočemo razumeti vzroke stanja, ki ga kolektivno manifestiramo v življenju, se mora naša zavest premakniti z ravni posledic na raven vzrokov; šele takrat bomo lahko resničnost soustvarjali zavestno.

10. Biti »prebujen« pomeni razumeti naravni zakon in živeti v harmoniji z njim.

Naravni zakon je skupek univerzalnih (vseprisotnih), zavezujočih (če se jih ne držimo, trpimo posledice) in nespremenljivih pogojev, ki jih ni ustvaril človek in ki določajo posledice ravnanja bitij s holistično inteligenco (bitij, ki so sposobna razumeti razliko med pravilnim in napačnim ravnanjem (živali ne sodijo mednje)). Naravni zakon se imenuje tudi »karma« (Kar seješ, to žanješ.), »moralni zakon«, »zakon privlačnosti«, »zakon vzroka in posledice« ter »zlato pravilo« (Česar nočeš, da drugi storijo tebi, tudi ti ne stori njim.). Razumeti naravni zakon pomeni imeti vest, tj. imeti znanje o objektivni razliki med moralno pravilnim in moralno napačnim ravnanjem. Ravnanje v skladu z naravnim zakonom pomeni poslušati vest, tj. zavestno se odločiti za moralno pravilno ravnanje namesto za moralno napačno, potem ko razumemo razliko med njima. Ko ljudje živijo v harmoniji z naravnim zakonom (in so zato posledično moralni), postanejo in ostanejo svobodni in v družbi vlada red; ko ljudje živijo v nasprotju z naravnim zakonom (in so zato posledično nemoralni), postanejo in ostanejo zaslužnjeni in v družbi vlada kaos.

Izrazi naravnega zakona v vsakdanjem življenju:

izraz:	pozitiven vidik:	negativen vidik:
generativna sila (sila, ki jo v procesu stvaritve uporabimo)	ljubezen (zavest): ljubezen širi zavest in nas odpre resnici	strah (osnova nezavesti): strah oži zavest in nas zapre pred resnico
začeten izraz	znanje (sprejemanje resnice)	nevednost (zavračanje resnice)
notranji izraz (kaj se zgodi v nas)	suverenost = notranja monarhija (»monarhija« pomeni en vladar znotraj) = stanje, ko nisi suženj	zmedenost = notranja anarhija
zunanji izraz (kaj se zgodi v družbi)	svoboda za vsa bitja = zunanja anarhija	zunanji nadzor = zunanja monarhija = suženjstvo
manifestacija (kar ustvarimo)	red (manifestirano dobro)	kaos (manifestirano zlo)

Korakov ni mogoče preskočiti in vsak predhoden korak je potreben za manifestacijo reda ali kaosa.

Angleška beseda za »vest« (*conscience*) pride iz latinskega predloga *con*, ki pomeni skupaj, in latinskega glagola *sciere*, ki pomeni vedeti/razumeti; »vest« tako pomeni vedeti skupaj oz. imeti zdravo kmečko pamet, torej imeti znanje o razliki med pravilnim in napačnim ravnanjem.

pravilno:	napačno:
ravnanje, ki je pravilno (temelji na resnici)	ravnanje, ki je napačno (ne temelji na resnici)
ravnanje, ki je moralno (v harmoniji z naravnim zakonom)	ravnanje, ki je nemoralno (v nasprotju z naravnim zakonom)
ravnanje, s katerim drugim čutečim bitjem ne naredimo škode	ravnanje, s katerim drugim čutečim bitjem naredimo škodo

PRAVICA JE TOREJ RAVNANJE, S KATERIM DRUGEMU ŽIVEMU BITJU NE NAREDIMO ŠKODE.

Pravice najlažje razumemo, če vemo, katera dejanja niso naše pravice, saj drugim povzročijo škodo. Gre za apofazo oz. proces filtriranja – od vseh dejanj odštejemo tista, ki drugim povzročijo škodo. Dejanja, ki škode ne povzročijo, so pravilna. Če ni žrtve, ni kaznivega dejanja. Prekrški naravnega zakona so umor, napad, posilstvo, kraja, motenje posesti in prisila. Vse našteje prekrške lahko povzamemo z dvema besedama: NE KRADI. Vsi prekrški naravnega zakona so oblika kraje, pri kateri se odvzame neko obliko lastnine (življenje, dobro počutje; pravico, da se človek sam odloči, s kom bo imel spolne odnose; lastnino, varnost doma, svobodno voljo).

Ljudje ne moremo napačnega ravnanja prenesti na druge in reči, da je od zdaj naprej to ravnanje »pravilno«. Če neko ravnanje ni pravilno za posameznika, potem ni pravilno za skupino ljudi (vlado), čeprav ga imenuje »pravilno«. Z vidika naravnega zakona je tako ravnanje vedno napačno. Tako je npr. obdavčenje vedno napačno, saj gre za krajo lastnine in suženjstvo. Prav tako nima nihče pravice drugemu česarkoli prepovedati, saj je to v nasprotju z naravnim zakonom in enako suženjstvu, saj trdiš, da si lastiš njegovo telo. Vsak lahko v svoje telo da, kar hoče, saj je njegova last. Isto je z dovoljenji: če z določenim ravnanjem nikomur ne delaš škode, ti ga nima nihče pravice preprečiti, saj gre v tem primeru za kratenje pravic in suženjstvo. Naravni zakon je vedno pravilen, ne glede na prepričanja ljudi, saj pravilno ravnanje ne more postati napačno. Ljudje lahko le verjamejo, da je moralno mogoče ustvariti ali prenesti »pravice«, ki ne obstajajo, ali odvzeti pravice, ki obstajajo. Zamislite si planet z zgolj dvema človekoma. Če katerokoli ravnanje ne bi bilo pravilno v tem primeru, potem ni nikoli pravilno.

Vse pravice so lastninske pravice. Če si neko stvar lastimo, potem:

- jo zakonito posedujemo
- nadzorujemo njeno uporabo
- smo zanjo odgovorni

Glavni razlog, zakaj človeštvo izgublja svobodo, je, ker ne razume lastništva in ker odobrava ter izvršuje krajo.

Zakon svobode: moralnost in svoboda sta premo sorazmerni: če se moralnost poveča, se tudi svoboda poveča; če se moralnost zmanjša, se tudi svoboda zmanjša. Prisotnost resnice in moralnosti v družbi je obratno sorazmerna s prisotnostjo tiranije in suženjstva. Družba, ki sprejema moralni relativizem, ne more biti resnično svobodna. Moralni relativizem je eno od satanističnih načel, ki pravi, da o tem, kaj je pravilno in kaj napačno, odloča človek. Gre za trend, ki ga promovira gibanje »new« age in v skladu s katerim je razlika med pravilnim in napačnim ravnanjem dualistična in zato neveljavna. Moralni relativizem je dinamika, ki zagotavlja zaslužnje človeštva.

11. Biti »prebujen« pomeni poznati in živeti oba stebra razsvetljenja: načelo neagresije (načelo svete ženskosti) in načelo samoobrambe (načelo svete moškosti).

Ljudje pogosto uporabljajo besedi »sila« in »nasilje« kot sopomenki, a v resnici gre za diametralni nasprotji:

sila:	nasilje:
spodobnost za delo ali sposobnost, da povzročimo fizično spremembo; energija, moč	<u>nemoralen začetek</u> uporabe fizične moči za prisilo ali omejevanje drugih
ravnanje, ki je v harmoniji z naravnim zakonom, saj ne krši pravic drugih	prisilno ravnanje, ki je v nasprotju z moralnostjo in naravnim zakonom, saj krši pravice drugih
ravnanje, do katerega ima posameznik vedno pravico (vključno z obrambo pred nasiljem)	ravnanje, do katerega nihče nikoli nima pravice

Primer: V šoli en učenec nadleguje drugega. Od njega zahteva denar za malico in mu grozi, da ga bo udaril, če mu ga ne da. Gre za grožnjo z nasiljem, ki ji ima drugi učenec pravico reči »Ne!« in če prvi učenec potem drugega udari, ima drugi učenec pravico, da se brani s silo. Ko pride učitelj, navadno reče: »Vseeno je, kdo je začel. Oba sta ravnala nasilno.« A učitelj se moti. Prišlo je le do enega nasilnega dejanja in sicer, ko je prvi učenec začel drugega nadlegovati in ga potem s fizično silo skušal prisiliti, da mu da denar. Pri nasilju je najpomembnejše vprašanje, KDO JE ZAČEL – tisti, ki začne, je vedno kriv, in tisti, ki se brani, lahko brez slabe vesti uporabi kakršnokoli silo, tudi smrtonosno. Če se na nasilje odzovemo s silo (samoobramba) ali če niso kršene pravice, ne gre za nasilje.

Razsvetljenje ima dva stebra, ki skupaj sestavljata celoto:

- **načelo neagresije** (načelo svete ženskosti): Ne bodi vključen v nasilje oz. ne začni z nemoralno in neupravičeno uporabo fizične moči za prisilo oz. omejevanje upravičenega ravnanja ali svobodne izbire drugega čutečega bitja.
- **načelo samoobrambe** (načelo svete moškosti): Čuteča bitja imajo pravico uporabe sile, da se zaščitijo pred nasiljem drugih.

Zamisel, da se človek nima pravice braniti s fizično silo, promovira gibanje »new« age in njegovi pripadniki imajo veliko težav z načelom samoobrambe, saj si ne upajo reči »Ne!« nasilju in se postaviti za svoje pravice. Kdor razume samo en steber razsvetljenja, ni resnično prebujen.

12. Biti »prebujen« pomeni vedeti, da je »vlada« evfemizem za suženjstvo in da je koncept »oblasti« nelegitimen, saj temelji na nasilju in prisili.

Razlika med naravnim zakonom in človeškimi zakoni:

naravni zakon:	človeški zakoni:
temelji na načelih in resnici (je del stvarstva)	temeljijo na dogmatskih prepričanjih
z njim se uskladimo zaradi védenja in razumevanja	držimo se jih zaradi strahu pred kaznijo, ki sledi, če jih kršimo
je univerzalen (vseprisoten)	se razlikujejo glede na lokacijo na podlagi kapric »zakonodajalcev« (moralni relativizem)
je večen in nespremenljiv	se spreminjajo s časom na podlagi kapric »zakonodajalcev« (moralni relativizem)

Če so človeški zakoni v harmoniji z naravnim zakonom, so nerelevantni in nepotrebni, saj izražajo obstoječo resnico, ki je večna in očitna. Če človeški zakoni niso v harmoniji z naravnim zakonom, so napačni in nemoralni, zato ne morejo biti legitimno zavezujoči.

Po naravnem zakonu imamo vsi enake pravice, nihče jih nima več ali manj. Ker pravic ne more ustvariti človek, temveč jih dobimo ob rojstvu od stvarnika, ne more noben posameznik ali skupina ljudi drugim pravic dati ali jim jih odvzeti. Naravni zakon lahko odkrijemo, razumemo in svoje obnašanje uskladimo z njim. Zakon deluje popolno in mu je vseeno za nas. Pri naravnem zakonu gre za neosebno silo in vera ter osebna prepričanja niso pomembna, saj deluje tudi, če vanj ne verjamemo (tako kot gravitacija in podobni zakoni – gre za računalniški program v naravi). Predstavljajte si, da ima družina piknik v naravi, sto metrov stran pa je prepad. Ko starša nista pozorna, nedolžen in neveden otrok odtava na rob prepada. Ali je gravitaciji mar za otroka oz. za to, ali vanjo verjame ali ne? Ne. Isto je z naravnim zakonom.

Angleška beseda za »vlado« (*government*) pride iz latinskega glagola *gubernare*, ki pomeni nadzorovati, in latinskega samostalnika *mens*, ki pomeni um; »vlada« tako pomeni nadzor uma. Človek mora biti pod nadzorom uma, da verjame v koncept »oblasti« nad drugimi. Vse angleške besede, ki se končajo na *-ment*, izvirajo iz latinščine in nakazujejo, da je vzrok nečesa um oz. da je nekaj najprej obstajalo v umu.

»Oblast« je iluzija bolnega uma, ki temelji na zmotnem dogmatskem prepričanju, osnovanem na nasilju, da so nekateri ljudje gospodarji, ki imajo »moralno pravico« dajati poljubne ukaze (»zakone«), in drugi sužnji, ki imajo »moralno dolžnost« te ukaze ubogati. Vera v legitimnost »oblasti« je vera v legitimnost suženjstva in vsi verniki v »oblast« podpirajo suženjstvo. »Oblast« temelji na načelu jurisdikcije. Beseda »jurisdikcija« pride iz latinskega samostalnika *jus*, *juris*, ki pomeni zakon, in latinskega glagola *dictere*, ki pomeni govoriti/povedati; »jurisdikcija« tako pomeni povedati, kaj je zakon. Z drugimi besedami: zakon je tisto, kar rečemo mi. »Oblast« je zamisel, da lahko človek postane bog in prek jurisdikcije določa zakon.

Med ljudmi obstaja le ena prava ločnica. Kriterij za to ločnico je, ali posameznik verjame v »oblast« in posledično v legitimnost suženjstva. Etatisti so ljudje, ki zmotno verjamejo v »oblast«, torej da imajo določeni ljudje (vlada) »moralno pravico« dajati ukaze in da imajo njihovi subjekti (sužnji) »moralno dolžnost«, da se diktatov (»zakonov«) svojih gospodarjev držijo. Z drugimi besedami: etatist je nekdo, ki verjame v legitimnost suženjstva. Noben etatist ni, nikoli ni bil in nikoli ne bo resnično prebujen. Anarhisti vemo, da nista vlada in »oblast« nikoli legitimni, saj sta oba pojma le evfemizem za nasilje in suženjstvo, ki sta vedno nemoralna in v nasprotju z naravnim zakonom. Beseda »anarhija« pride iz grške predpone *an*, ki pomeni brez, in grškega samostalnika *archon*, ki pomeni vladar; »anarhija« tako pomeni stanje brez (zunanjih) vladarjev oz. gospodarjev. Če ni (zunanjih) vladarjev, ni sužnjev, torej so ljudje svobodni. Žal večina ljudi zaradi lažne propagande enači anarhijo s kaosom oz. stanjem brez pravil, kar je daleč od resnice, saj je naravni zakon vedno v veljavi.

13. Biti »prebujen« pomeni prepoznati ključni pomen svobodne volje in osebne odgovornosti.

Moralna krivda pomeni, kdo je odgovoren za dejanje, ki je drugemu bitju povzročilo škodo ali izgubo. Pripadniki gibanja »new« age imajo z moralno krivdo veliko težav, saj pravijo, da ni nihče kriv, da »se je tako pač zgodilo«. Gre za nevarno prevaro, češ da je krivda kot koncept neveljavna in da ne bi smela obstajati. Če ljudje v to verjamejo, pridejo hitro do zamisli, da za nič, kar se na svetu zgodi, ni nikoli nihče odgovoren. Po naravnem zakonu ima vsaka posledica svoj vzrok, torej se nič »kar ne zgodi«.

Moralno je vedno bolj kriv tisti, ki ukaz izvrši, kot pa tisti, ki ga da, saj je tisti, ki je ukaz izvršil, dejanje izvedel in povzročil, da se je škoda fizično manifestirala na svetu. Za smrtne žrtve so bolj krivi vojaki kot politiki, saj dejanja politikov (ukazi) ne povzročijo smrti ljudi, dejanja vojakov (streljanje) pa jih. Slepo izvrševanje ukazov je pot do vseh oblik zla in kaosa na svetu in moralni

ljudje ga ne bi smeli imeti za vrlino. Tisti, ki slepo izvršujejo ukaze, so osebno odgovorni in moralno krivi za vse oblike suženjstva in vsak totalitarni režim, ki je obstajal na Zemlji.

Slepo izvrševanje ukazov pomeni, da človek o tem, ali je neko ravnanje pravilno ali napačno, ne presodi sam. Kdor slepo izvršuje ukaze, po definiciji ne posluša vesti, saj bi v nasprotnem primeru ravnal pravilno in ne napačno. »Samo ukaze sem izvrševal.« ni opravičilo za nemoralno kriminalno ravnanje in tega neprepričljivega poskusa izogibanja osebni odgovornosti ne bi smeli sprejeti kot opravičljiv izgovor za tako ravnanje. Angleška beseda za »upravičevanje« (*justification*) pride iz latinskega samostalnika *jus*, ki pomeni pravica/zakon, in latinskega glagola *facere*, ki pomeni ustvariti; »upravičevanje« tako pomeni »ustvariti« pravico.

Osebno odgovornost za to, da ravnamo pravilno, vedno nosimo sami. Ljudje sicer lahko zmotno trdijo, da se bodo osebni odgovornosti izognili in da jo bodo preložili na druge, a v resnici to ni mogoče. Vsak je za svoja dejanja vedno odgovoren sam. Večina ljudi zmotno verjame, da lahko pravico samoobrambe, ki jo imamo po naravnem zakonu, dajo drugemu posamezniku, skupini ali entiteti (državi). S to lažno trditvijo se ljudje skušajo izogniti odgovornosti, ki jo vedno nosimo sami.

Ljudje, ki slepo izvršujejo ukaze, so ujeti v psihološkem stanju sovraštva do sebe. Sovraštvo do sebe povzroči, da se posameznik skuša izogniti osebni odgovornosti za poslušanje vesti in da pade v vzorec slepega izvrševanja ukazov ter upravičevanja. Kdor slepo izvršuje ukaze, ne posluša vesti in se nima resnično rad. Do sovraštva do sebe pride, ko travme iz zgodnjega otroštva potlačimo v podzavest, namesto da bi se z njimi soočili in jih pozdravili, kar lahko povzroči občutek manjvrednosti. To stanje je stanje umskega zapora. Sovraštvo do sebe lahko pozdravi samospoštovanje. Angleška beseda za »samospoštovanje« (*self-respect*) pride iz latinske predpone *re*, ki pomeni ponovno, in latinskega glagola *spectare*, ki pomeni gledati/videti; »samospoštovanje« tako pomeni ponovno pogledati samega sebe.

Razkol o izvoru:

darwinizem:	kreacionizem:
materija je vrhovna, zato je glavni cilj preživetje fizičnega materiala	duh je vrhoven
duh ne obstaja oz. je nepomemben	materija je podrejena in nanjo je treba gledati zviška
inteligenca oz. zavest v naravi ne obstaja	stvarnik je ločen od stvarstva
narava je mrtev in mehaniziran stroj, ki nima namena	narava je ločena od nas in ljudje sebe ne bi smeli videti kot del nje
geni nadzorujejo človeka, tako kot računalniške kode nadzorujejo program	bog nadzoruje vse v stvarstvu, zato so spremembe mogoče le, če tako hoče on

Obema paradigmama je skupno to, da zavračata svobodno voljo in za obe paradigmi smo ljudje le nemočne lutke.

Še eno nevarno prepričanje, ki ga promovirajo zlasti pripadniki gibanja »new« age, je, da je zlo potrebno, kar je le strahopeten izgovor za to, da spričo njega ne naredijo nič in da dovolijo, da še naprej pustoši po svetu. Gre za napačno razumevanje dualizma. Zlo je izbira, za katero se odločimo na podlagi svobodne volje in informacij, ki jih sprejmemo v um.

Najhujši primer izogibanja osebni odgovornosti je zamisel, da bo prišel odrešenik in nas rešil pred nami samimi in našo nevednostjo. Tisti, ki čakajo na odrešenika, bodo čakali v nedogled, dokler ne bo zlo do konca uničilo sveta.

14. Biti »prebujen« NE pomeni, da nikoli ne občutimo t. i. »negativnih« čustev, kot so jeza, razočaranje, skrbi, žalost itd.

»Negativna« čustva imamo z razlogom. Biti »prebujen« ne pomeni, da se očistimo vseh »negativnih« čustev in da smo stalno v stanju blaženosti. »Negativna« čustva, zlasti jeza, nam pomagajo prebroditi situacije, v katerih se znajdemo. Religije in gibanje »new« age jezo kritizirajo, da bi obdržali ljudi v stanju blaženosti in pasivnosti, torej da ne bi ukrepali proti trenutnemu stanju suženjstva. Medtem ko je neupravičena (kadar se jezimo zaradi nepomembnih stvari, npr. športa) in nekanalizirana jeza kontraproduktivna in ne prinese pozitivnih sprememb, je upravičena ogorčenost, če jo pravilno kanaliziramo, motivacija za pozitivne spremembe v svetu, saj nas spodbudi k dejanjem. Če človek ni ogorčen nad današnjim dogajanjem na svetu, potem nanj ni resnično pozoren in je z njim nekaj narobe.

15. Biti »prebujen« NE pomeni, da zasledujemo stalno stanje blaženosti v svetu, ki je trenutno poln suženjstva in trpljenja.

»Prebujenje« ne pomeni, da smo neprestano v stanju blaženosti. To ne pomeni, da sreča v življenju nima mesta, vendar če je sreča naš edini in glavni cilj, gre za hedonizem. Če nočete slišati resnice o trenutnem stanju človeštva, ker vas to spravlja v slabo voljo (»Joj, kako si negativen!«), ste nasedli »new« age-sranju glede tega, kaj »prebujenje« v resnici pomeni. Ljudje, ki iščejo neprestano stanje blaženosti, so zasvojeni z endorfini, ki jih v možganih sprožajo čustva, kar je isto, kot če bi se drogirali. »Prebujenje« tudi ne pomeni biti pasiven in cel dan sedeti v meditaciji – cilj meditacije je bolje spoznati sebe in se potem vključiti v duhovno vojno.

16. Biti »prebujen« pomeni poznati pravi pomen odpuščanja.

Pravo odpuščanje ne pomeni, da ljudem odpustimo, tudi če jim ni žal za tisto, kar so naredili, kot tudi ne, da v nedogled oproščamo zavestno napačno ravnanje. To je v najboljšem primeru naivnost in v najslabšem primeru sodelovanje z zlom. Smisel pravega odpuščanja tudi ni v tem, da nastavimo še drugo lice. Če človek nastavi še drugo lice, bo imel na obeh straneh obraza enake brazgotine, saj psihopat ne bo nehal sam od sebe. Prvotni pomen prispodobe o nastavljanju

drugega lica je bil, da damo ljudem – bližnjim, za katere nam je mar – še več priložnosti, da pridejo do razumevanja dejanskega dogajanja, tako da jim neprestano govorimo resnico, čeprav nas pri tem zavračajo. Pravo odpuščanje je dvosmeren proces, ki vključuje tistega, ki je nekaj naredil narobe, in tistega, ki mu je bila storjena krivica. Odpuščanje se začne z besedami »Zmotil sem se.«, torej s priznanjem, da smo ravnali napačno, potem pa moramo z nasilnim dejanjem nehati.

17. Biti »prebujen« pomeni poznati razliko med tistim, česar NI MOGOČE spremeniti, in med tistim, kar JE TREBA spremeniti.

Sprejmi, česar ne moreš spremeniti (naravni zakon), in z močjo volje spremeni, česar ne moreš sprejeti (suženjstva, krivic). Čeprav je trenutno stanje človeštva suženjstvo, je to stanje z dovolj doslednosti, poguma, požrtvovalnosti, truda in vztrajnosti mogoče spremeniti; po drugi strani pa zakonov narave ni mogoče spremeniti. Ljudje mislijo, da je mogoče spremeniti zakone narave in nemogoče spremeniti stanje človeštva, v resnici pa je ravno obratno. Ljudje nočejo, da bi se stanje človeštva spremenilo, saj ignorirajo zakone narave, ki določajo njegove posledice. Ljudje pravijo, da nočejo trpeti, niso pa pripravljeni spremeniti stvari, ki so do trpljenja pripeljale. Če ljudje niso pripravljeni spremeniti stvari, ki so pripeljale v trenutno stanje – zakaj potem pričakujejo, da se bo to stanje kar samo po sebi čudežno spremenilo? Pravijo, da tisto, čemur se upiraš, vztraja, ampak to je laž – tisto, čemur se ne upreš, vztraja. Primarni pomen zgornje trditve je bil, da če se upiraš resnici in naravnemu zakonu, boš dobil še več tistega, česar nočeš, torej bo tisto vztrajalo – da stanje, ki se manifestira kot posledica tistega, čemur se napačno upiraš, vztraja.

18. Biti »prebujen« pomeni, da ti je dovolj MAR, da UKREPAŠ v smeri pozitivnih sprememb, in NE, da ostaneš pasiven ter sprejmeš vse tako, kot je.

Če človek sprejme vse tako, kot je, potem bo tako tudi ostalo. Gre za še eno manipulacijo gibanja »new« age. Če pustimo stvari, da se zgodijo po svoje, dobimo entropijo oz. kaos, če pa hočemo ustvariti red, moramo uporabiti moč volje. Pripadniki gibanja »new« age nas prepričujejo, naj se na nič ne odzivamo, naj ostanemo mirni, naj le opazujemo in naj ne spreminjamo stvari, ki so narobe.

Izgubljeno/Generativno načelo naravnega zakona je dinamika skrbi (za nekaj). Če imamo za nekaj skrb, postane tisto gonilo naših misli in dejanj. Skrb je največji generator kakovosti naše izkušnje, zato se to načelo imenuje »generativno načelo« (beseda »generativen« pride iz latinskega glagola *genere*, ki pomeni ustvariti). Tisto, za kar nam je dovolj mar, da podpremo z voljo, ustvarimo na svetu. Svet je tak, kakršen je, ker večini ljudi ni dovolj mar, da bi ga spremenili z dejanji, čeprav pravijo, da bi radi, da bi bile stvari drugačne.

19. Biti »prebujen« pomeni vedeti, da razsvetljenje ne pomeni spremeniti le sebe brez ozira na to, kaj se dogaja drugim; razsvetljenje pomeni, da se aktivno vključimo v proces prebujanja drugih (pravo veliko delo).

Cilj prebujenja ni, da se ves čas počutimo dobro – gre za še eno prevaro gibanja »new« age. S prebujenjem pride odgovornost do resnice. Resnice ni mogoče uničiti, po drugi strani pa je človeštvo mogoče uničiti, če resnice ne bo ubranilo. Prevaranti gibanja »new« age pravijo, da resnice ni treba braniti – seveda jo je treba, saj jo laž neprestano napada. Resnica sama nima glasu, temveč smo njeni glasniki ljudje. Še vedno je mogoče ustvariti pozitiven razplet, vendar le, če nam je dovolj mar za to, da spoznamo resnico, in če jo potem posredujemo drugim, da jo bodo lahko spoznali tudi oni.

Pravo veliko delo je zahtevna naloga in naša skupna odgovornost, da pomagamo prebuditi druge, tako da jim neprestano in brez zadržkov govorimo resnico, tudi če se pri tem počutijo nelagodno, a za to sta potrebna pogum in vztrajnost. Ljudem moramo pomagati spoznati, da s tem, ko podpirajo in odobravajo legitimnost »oblasti« in vlade, podpirajo in odobravajo legitimnost suženjstva in da so zato nemoralni. Gre za to, da ljudi prepričamo, da opustijo lažne religije – nevarna in dogmatska prepričanja, ki zadržujejo napredovanje zavesti, tako da ovirajo sprejemanje resnice in naravnega zakona. Cilj pravega velikega dela je končati suženjstvo.

20. Biti »prebujen« NE pomeni biti popoln, temveč v najtežjih okoliščinah narediti po svojih najboljših močeh.

Nihče ni popoln in če pričakujete popolnost, ste na napačnem planetu. Nemogoči standardi skrbijo le za to, da ljudje nočejo niti poskusiti. To počnejo religije in gibanje »new« age, ko nam odrešenike prikazujejo kot »popolne« ljudi, ki niso nikoli naredili napake. Na svetu ni nikoli obstajal popoln človek. Tu smo, da se učimo in rastemo.

Prebujenje je postopen proces, ki zahteva čas, pogum, potrpežljivost, stalno prizadevanje in vztrajnost. Bolj ko se sami prebujamo, bolj se bo svet prebudil. Nikoli ne mislite, da ste kot posameznik nemočni in nepomembni ter da nimate vpliva na svetu. Imate več moči, kot si sploh lahko predstavljate. Nikoli ne obupajte. Za ljubezen, resnico in svobodo se je vredno boriti.